

Tavalyról

[2014. május]

János a kör közepére áll, ezzel
bizony jól túllő a célon, kiöltött
nyelvéről leolvassa az aznapi
híreket a kedve, János persze a
hallgatást meghámozva nyújtja Juli
lyukas tenyerébe, amin mindig át-
hull az önmagán mosolygó zöld alma,
ami nem esik messze a fájától,
futtában fogást talál rajta a föld,
az alma meg arcába temetkezik,
János falánk gondolata pedig el-
tűnteti útjából a zsiros eget.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Fellingner Károly

Látó Szépirodalmi Folyóirat